

[Gert Petersen.]

er der nu nok en hel del ting, som vi må være lidt skeptiske over for. Den positive grundholdning til forslagene og også den glæde, hvormed jeg ser frem til at behandle dem i et udvalg, skyldes, at jeg mener, at tendensen er rigtig. Her er der gjort et forsøg på at skitsere en udvikling uden atomkraft med en styrkelse af den danske selvforsyning, hvad angår energi, besparelser på tilsvarende måde, og med en understregning af, at en sådan udvikling er til fremme for beskæftigelsen. Jeg synes, at VS skal have tak for, at de har lagt disse forslag på vores bord, så vi med udgangspunkt heri kan få en mere konkret drøftelse end ved de lejligheder, hvor den energipolitiske redegørelse blev drøftet her.

Men jeg har altså nogle kritiske bemærkninger til forskellige sider af forslagene, som jeg godt allerede nu vil sammenfatte på den måde, at vi mener, at hvis forslagene, om jeg så må sige barberes for nogle overdrivelser, så vil vi stå tilbage med noget meget positivt, og det er det, jeg synes man skal gøre i udvalget.

Den ene indvending mod forslagene går ud på, at vi mener, man forcerer udviklingen for hurtigt frem. Vi står midt i en produktionsudviklingsproces i øjeblikket, hvad angår de traditionelle energikilder, solfangere, vindmøller osv. Hvad nu, hvis vi påtvinger det danske samfund hundredtusinder af solfangere i de næste 3-4 år og der så i løbet af 2 eller 3 år udvikles solfangere, som er langt bedre end dem, vi har i øjeblikket? Jeg mener, at argumentet er relevant, fordi vi faktisk er i en udviklingsproces. For bare 3-4-5 år siden mente man ikke rigtig, at der lå noget i solfangerne - i hvert fald de på bjerget mente det ikke - men i dag er der sket en sådan udvikling, at de på bjerget også må erkende det. Af den grund tror jeg, det er lidt farligt at forcere det så voldsomt frem, som der her er tale om.

Jeg mener også, at på de andre områder, i de andre forslag, der er fremsat, f. eks. i forbindelse med naturgas, er der i virkeligheden også tale om en forcering af tingene. Nu har vi netop fået skitsen til en alternativ energiplan for Danmark fra en forskergruppe, og her er nogle meget spændende og for mig at se helt afgørende rigtige tanker om anvendelse af naturgas i forbindelse med centrale kraftvarmeværker. Men det vil da også sige, at hvis det er denne plan, der skal realiseres i stedet for ministerens plan, så skal vi først have truffet

den beslutning. Og man kan ikke begynde her og nu at arbejde i praksis med selve distributionsnettet, nok med ledninger, der fører naturgas ind fra Nordsøen, enten det nu er den, som hr. Wilhjelms og jeg ikke får eksproprieret, selv om vi gerne ville, eller det er norsk naturgas, der føres ind. Hvad den ledning derude angår, er det klart, at man kan gøre det nu, også hvad nogle hovedledninger i Danmark angår, men når vi kommer til selve distributionsnettet, så er der jo en sammenhæng imellem de planer, der nu er begyndt at komme frem, og som vi har vidst ville komme frem, planerne om de centrale kraftvarmeværker. Så også af den grund mener jeg, at der her er tale om en alt for kraftig forcering.

Den anden hovedindvending går på noget, som måske er principielt og måske betegner en forskel mellem VS og socialistisk folkeparti. Vi mener, efter at have kigget nærmere på det, at planen foreslås gennemført ved alt for mange påbud og administrative bestemmelser. Jeg mener egentlig, at påbudsfilosofien her er drevet meget langt ud. Jeg læser f. eks. i bemærkningerne til forslag B 11 om fremme af bygningsisolering og anvendelse af solvarme noget om det bestående byggeri. Det drejer sig om maksimumsgrænser for det nødvendige forbrug; man vil ikke bruge markedsmekanismen, men i stedet indfører man maksimumsgrænser for det nødvendige forbrug i husholdningerne. Man skriver:

»For det bestående byggeri må der stiles mod tilsvarende krav,« - altså sådanne maksimumsgrænser - »opstillet særskilt for de forskellige årgange og kategorier« - det er lejligheder og huse, der er tale om - »og gennemført efterhånden ...«.

Her ser jeg faktisk for mig en karikatur af socialisme inden for et ganske bestemt område, en karikatur, som vil forære fremskridtspartiet endnu flere vælgere. Jeg tror altså selv, at socialisme må være noget andet end noget, der er så restriktivt. Mon ikke vi i fællesskab, i samtale med VS-erne, kan finde frem til andre løsninger end disse?

Man mener, at det er bedre, fordi det giver en større social retfærdighed, mens vi derimod, hvis det er prismekanismen, der regulerer energiforbruget, ikke får social retfærdighed. Det er desværre ikke engang rigtigt, for jeg læser i de samme bemærkninger, at man jo kan indrette det på den måde, at op til maksimumsgrænsen gælder forbruget af energi produceret